

(המשך מעמוד 27)

משעשע. רפי גינת, מנהל מחלקת הדי כידור של הטלוויזיה, אמר: "מה שבי טוח שההגלה היתה מצויינת ושני ה שירים, הפותח והמסיים, מתאימים בדיוק למקום."

על הבימה עלו נתן דטנר, כוכב התיאטרון והטלוויזיה, ואבי קושניר, כוכב הקולנוע והתיאטרון. שניהם נכטעו של ריקור ושירה, כחיקוי לטרט האחים בלז.

השיר שלום השכיב את כל הגור כחים על הארץ. הם לקחו את בימאי הבימה מיכה לוינסון ואת המלבישה בתיה ישראלי, שהיא אשתו של אלי ישראלי. הם הפיגו את כל המתח שהיה כשהודיעו: "חבר'ה, לא לדאוג, אנחנו לא מתחיים, לא נוסעים, באנו רק להשתעשע!"

למרות כל ההילולה והשימחה, חיכו

ראומה היא בת קיבוץ גן שמואל, אחיינית של יוסי פלד, אלוף פיקוד הצפון, שהוא דודה. היא השתחררה לפני חודשיים מהצבא. כילדה הספיקה להופיע בפסטיבל-הילדים. מאז היתה בכיתה ו' היא תלמידה לריקור של יהודית שוויצר, מנהלת המרכז למחול בחדרה, שאף מלווה את פיק בהופעתו. היא קיבלה מהקיבוץ חופשה עד אחרי תחרות הקדם-אירוויזיון. ראומה מופיעה בלהקת הליווי של צביקה פיק ביחד עם האחיות איריס ורונית שר, ועם החיילת מיכל קליפר.

שאלתי את צביקה מה האמת בשמור עות שהוא רוצה לעזוב את הבית, לשכור דירה ולעבור לגור עם ראומה. הוא אמר: "אין לי זמן לרומאנים ול יזונים, אין לי גם כוח לטטטטט. לגבי ראומה — היא יפהפיה אמיתית, בחורה מטריפה, אחת הבחורות הכי משגעות

זמרת אנקורי
זו המלצרית שלי.

שפגשתי. הייתי נעלב אם אחרי חודש וחצי שאנחנו מתראים יוסיים וערכי ערב היא לא היתה מתאהבת בי. אני מתפרנס מנשים שמתאהבות בי.

"שמעתי שגם ג'ודי מוסטניר פירס מה שניהלתי רומאן איתה ושניהלתי משאומתן עם אביה המנוח, נוח מוסס. הייתי בסך-הכל הידיר שלה, ומבחינתי ירידות זו יכולה להימשך כל החיים. אני לא עוזב את הבית, וראומה היא קיבוץ ניקית שהחפש שלה נגמר דקה אחרי האירוויזיון, ולא אני האיש שיקבע מה היא תעשה אחר-כך."

מייד אחריהם עלתה לבימה קבוצה גדולה של אנשים. ביניהם צדי צרפתי, מי שהעמיר על הבימה רבים וטובים, כולל מרבית הלהקות הצבאיות. ביניהן להקת הנח"ל הנוכחית, שמופיעה בהפסקה.

בלהקת הנח"ל אפשר למצוא את איילה, בתם של דליה פרידלנד ומישה אשורוב, יואב צפיר, ננס של טוביה ויעל צפיר, מומי, בן אחותה של גלי עטרי ורווית, בת אחותה של עופרה חזה.

לצידו של צדי: ליאור ייני, שחיבר את השיר בסיגנון שנסון צרפתי, שאו תו שרה מיקי קם. ליאור, שבילה שנים בפאריס, והופעתה המרשימה של מיקי קם, הביאו למחאות-כפיים סוערות בקהל. המיוחד הוא שאת המרת ליוו כמה נגני סקסופון, ביניהם גבר אחד מקרית.

אחריכך עלתה לבימה אשה אלמונית בתל-לונת לבנה, כשהיא מלווה על ידי כמה גברים לבושים בשחור. שלום פנטס, מבעלי מועדון הסינר מה, פתח את פיו בתמיהון ואמר: "אני לא מאמין, זו אתי המלצרית!"

מסתבר שהומרת שעל הבימה היא אתי אנקורי, שעבדה במלצרית במועדון קיסר בתל-אביב, שהיה כנעלתו של פנטס, כשלמדה מישוק. וזו כנראה אחת המטרות של תחרות הקדם-אירוויזיון — לגלות כישרונות חדשים.

איידס

(המשך מעמוד 15)

שונות, ומחלות מתפשטות בין חיות ובני-אדם.

ידוע, למשל, שמגיפת-דבר פוקדת את האנושות כאשר במידבר גובי שבמזרח-אפריקה רבות החולדות ומגיעות ל-100 מיליון מסויים. חולדות אלה נושאות הקימו במידבר זה תקינות-מעקב אחר התרבות החולדות, באשר הן מגיעות ל-100 מיליון קריטי, ויצאים ציידים והורגים אותן, ועל-ידי זה נמנעות מהאנושות מגיפות-דבר. נראה שגנף האיידס תפס "החל ריק" בטבע, לפני שהאדם הצליח למצוא נגדו פתרונות ולהצמיח כגופו את הנוגדנים — אימוניטט טבעי. אך גם זה יכול, ואין כל מקום לבהלה.

יש להניח למדע לחקור בשקט ולעשות את עבודתו, שכודאי תצליח. התיקשות תפסה "טרמפ" על רבר פיקאנטי מאוד, הקשור במין, ובמיוחד ביחסים הומוסקסואליים, והפכה את העניין לחגיגה. התיקשות התייחסה למחלת האיידס כפי שהיא שווה למשחקי כדורגל וכדורסל, והמידע המזורם לציבור מאוד דומה לרפורטיז'ות מאולמ-הספורט.

לעיתים, התייחסות של הדי-תיקשות לאיידס עלולה להזכיר את ימיה-ביניים, כאשר בני-אדם בנו מדורות-איש, שבהן שרפו את אותם שנחשדו כמפיצי מגיפת-הדבר.

לנוכח האהבה לסנסציות בכל מחיר, קשיחות-הלב, האדישות לסיבלם של אחרים, מתעורר החשש שהאנושות תכלה לא בגלל איידס אלא בגלל אטימות-הלב, האכזריות והנטיית הדיסטיות של בני-האדם.

קבוצות אינטרסנטיות מעוניינות להסיט את תשומת-הלב הציבורית מן-עניינים בוערים באמת — פוליטיים, חברתיים ואקולוגיים ומנצלים את נושא האיידס — כדי לרדוד מבוכה מלאכותית ופחד-שווא. כל מיני דתיים, פוריטניים וצבועים, מנסים להתחשבן עם בעלי נטיות הומוסקסואליות, לחבוט בהם, לדכאם ולבודד אותם מהחברה.

כבר ידועים מיקרים של מעשי אלימות נגד הומוסקסואלים, ואפילו מיקרים של רצח או התעללות בגוויות, בתירוץ ש-הומו מפיץ את המחלה.

דבר לא השתנה מאז ימי הדי-ביניים, אפילו לא הנימוקים לי הצדקת שריסתם של אנשים על המוקד.

מתעורר הרושם, גם, שהיסטריית האיידס בארץ נובעת מההשפעה המוחלטת של החברה האמריקאית על חיינו ועל השקפת-עולמנו: כל מה שנעשה שם מועתק מייד בצורה מוגזמת.

וכמה שזה נשמע רמזוני, יש רושם שמאחורי מתקפת הפייר-סומוס על האיידס עומדים חוגים של תעשייה רפואית, המזעזעזע עניינים ליצור בהלה בציבור כדי להגביר את מתהדרווחים שלהם על-ידי מכירת אמצעי מניעה ותרופות.

יש לראות כפרופורציה נכונה את מחלת האיידס: היא אחת ממחלות-הזמין שניתן למנוע אותה באמצעים פשוטים, ושקדורב ימצא לה לא רק תרופות שיטוליות, אלא גם חיסונים. לא קיימת סכנה לאנושות ממחלת-האיידס, ורבים הסיכויים שתוך חמש-עשר שנים תיעלם המחלה לגמרי, או תיכלל בשורה מחלות רבות שהאנושות מכירה אותן ולמרה להסתור איתן.

השנוע פורסם, שגם במכון ויצמן פותחה תרופה נסיונית נגד איידס. התרופה נקראת אקטיב ליפיד, וכי ניה AL 721. חרף כינויה המאוד מדעי — התרופה היא בסך-הכל חומר שומני המופק מחלמוני-ביצים. הפרופ' מאיר שיניצקי, ראש צוות החוקרים במכון ויצמן, אפילו ציין: "בכל מיטבח מישפחתי מצויים חומרי-התרופה, אבל לי יש סוד התרופה."

במדינה

דרכי חיים
לכל הגילים

הקונדום הוא המיצרך
המבוקש ביותר במדינה.
הוא נמכר בימים קבועים

לכוכביה-הלילה יש צורות שונות וט"עמים רבים. מהם מיוכשים כמו פירות יבשים. יש שטעמם כטעם תות-השרה או כננה או מנטה או לימון. יש משומם נים, או מחוספסים או חלקים. רובם עשויים גומי. המשובחים — ממעיי של כבש. לכוכביה-הלילה יש גם שמות רבים.

"בימי-ישי מוכרים המון", אומר זאב רוכמן, מהסופר-פארם בקניון איילון. "כך גם בערב-יחגים. ביום-ראי שון כמעט ולא. אין הברל במכירה בין ימים גשומים לבהירים. אבל יש הברל בין הנוקר לאחר-הצהריים. מי חושב בבוקר על הלילה? אחר-הצהריים מת-חלים להתכונן ללילה. בין שאר ההכ-נות גם קונים קונדומים."

הקונדום נקרא על-שם הרופא הדי צרפתי שהמציא אותו, וזהו גם שם עיר קטנה בדרום-מזרח צרפת. במרכזה ניצבת כנסיה מהמאה ה-16, מוקפת כבתי-כנסים. 6380 תושביה מת-פרנסים מייצור ברנדי וכלי-חרטינה. התופעות הידועות של בושה סמ-

מוכרת אירים עם הפיסת קונדומים
באים, משלמים ויוצאים

בית-מירקחת "פרינץ" בבתים
לפי שבתות וחגים

קנית כמעט ואולו. היום באים, מבק שים, משלמים ויוצאים. רק מתי-מע-טים מחכים עד שהחנות תתרוקן, ואז באים ולוחשים לי באוזן מה הם רוצים", אומר אבי מושגנון, רוקח. ועוד שיטות של ביישנים: כותבים על פתק "אני רוצה תבילת קונדומים", מוסרים לרוקח, מסמיקים קצת, מקבי לים את החבילה בשקית אטומה ובורי חים מהר החוצה. השיטה ידועה בקרב נשים חרדיות ונערות נפחדות. אפשר גם לבקש "גומיות" ולקוות שהרוקח, ורק הוא ולא איש מהקונים, יבין.

"כובעונים", למשל, "גומיות", "גומי", וגם "קנרונים" או "קנרומים", שהוא הדי שם הנפוץ ביותר למיצרך הנפוץ ביותר במדינה. בחורש האחרון מתנפלים על הדי קנרומים בני כל הגילים. תיכונים-טיס נלהבים וקשישים בני 80. ונות קונות כמויות גדולות, נשים וגברים שאינם עוסקים במיקצוע — קצת פחות. "אנחנו מוכרים כעשר חפיסות כל יום. פי שניים ממה שמכרנו לפני חודש", אומר לורנס קופלין, מביתי-מירקחת הגליל בתל-אביב. "הפופולאריים ביד תר — תוצרת דורקס, אנגליה, 12 קונדומים בחפיסה, 7.50 שקלים". לקראת הלילה. איים בורנובסקי מהסופר-פארם ברמת-אביב: "לפני חודש מכרנו 250 חבילות. החודש — אלף."